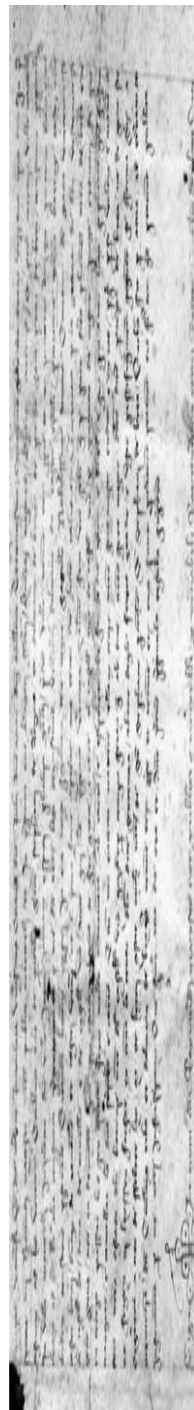

Juan Bautista, mientras está en la cárcel, manda a sus discípulos a preguntar a Jesús: «¿Eres tú el que ha de venir, o debemos esperar a otro?». El texto subraya que Juan se encuentra en la cárcel, y esto, además de en el lugar físico, hace pensar en la situación interior que está viviendo: en la cárcel hay oscuridad, falta la posibilidad de ver claro y ver más allá. El Bautista ya no logra reconocer Jesús como Mesías esperado. Está asaltado por la duda y envía a los discípulos a verificar: “Id a ver si es el Mesías o no”. Nos maravilla que esto le suceda precisamente a Juan, el cual había bautizado a Jesús en el Jordán y lo había indicado a sus discípulos como el Cordero de Dios. Pero esto significa que también el creyente más grande atraviesa el túnel de la duda. Y esto no es un mal, es más, a veces es esencial para el crecimiento espiritual: nos ayuda a entender que Dios es siempre más grande de cómo lo imaginamos; las obras que realiza son sorprendentes respecto a nuestros cálculos; su acción es diferente, siempre, supera nuestras necesidades y nuestras expectativas; y por eso no debemos dejar nunca de buscarlo y de convertirnos a su verdadero rostro.

Así hace el Bautista: ante la duda, lo busca una vez más, lo interroga, “discute” con Él y finalmente lo descubre; nos enseña a no cerrar a Dios en nuestros esquemas. Este es siempre el peligro, la tentación: hacernos un Dios a nuestra medida, un Dios para usarlo. Y Dios es otra cosa. También nosotros a veces podemos encontrarnos en una cárcel interior, incapaces de reconocer la novedad del Señor, que quizá tenemos prisionero de la presunción de saber ya todo sobre Él; nunca se sabe todo sobre Dios, ¡nunca! Quizá nos surge también a nosotros decirle: “¿Eres realmente Tú, tan humilde, el Dios que viene a salvarnos?”. El Adviento, entonces, es *un tiempo de inversión de perspectivas*, donde dejarnos asombrar por la grandeza de la misericordia de Dios. Dios siempre asombra. Dios siempre es Aquel que suscita en ti el asombro.

«ESPEREM VOSTRA VINGUDA»

Al llarg de la nostra vida descobrim que una de les actituds més pròpies de la persona és l'espera. En moltes ocasions quotidianes tenim l'oportunitat d'esperar: a la cua del supermercat, durant la jornada laboral, a la parada de l'autobús... En totes i cada una d'elles, esperem quelcom concret: que arribi el moment oportú per a alguna cosa. En molts estudis científics, però, copsen la incapacitat d'esperar que tenim en el nostre món actual, substituint una espera creativa, productiva i il·lusionant, per una abstracció, impaciència i evasió constant davant del present: les sèries (amb la proliferació de les plataformes que eviten l'espera de la publicitat), la música ambiental eixordadora, etc.

L'Advent no ens proposa pas aquest tipus d'espera estèril. Una de les figures claus per viure a fons l'Advent és Maria, la Mare de Déu. En ella hi descobrim l'espera d'una mare que porta en el seu si el Fill de Déu, l'Esperança del món, malgrat tots els dubtes i incomprendions que humanament podrien sorgir. Totes les dones que viuen una situació d'embaràs en les seves vides viuen una espera similar a la que ens proposa la Mare de Déu, mare nostra, per a tots els cristians. Una dona embarassada viu la il·lusió de dur en el seu si aquell infant que de ben segur els canviarà les vides: la il·lusió per reestructurar la casa, la vida familiar, el fons d'armari, d'entre moltes altres coses que ha d'anar disposant per a rebre el seu fill; viu l'espera amb alegria creativa, amb desig, amb esperança.

Invocuem a Maria, que ella ens ensenyi a viure aquest temps d'espera que ens ofereix l'Advent amb l'alegria i l'esperança d'aquell que vol trobar-se amb Déu a la seva vida, amb aquell infant que capgira la nostra història i ens mostra l'autèntic rostre de la Felicitat. Esperem vostra vinguda, no tardeu, Senyor Jesús!

Mn. Josep Sellarés

INTENCIONS

Dissabte 13: Carme Bacarisses Jorba /
Maria Teresa Alari Girbau / Josep Almirall
Pañella / Família Aregall – Urgellés.

Diumenge 14: Difunts de la Família Garcías –
Cañellas / Mauricio / Eusebio i Feliciano.

DESPATX: Dimecres de 17h a 18:45h.

+++++

INTENCIONS

Diumenge 14: Josep Morral / Joan Ribas /
Josep Martí / Josep Maria Boltà.

DESPATX: Dimarts de 10h a 11:30h.

INFORMACIONS:

• CONDOLENÇA

Durant aquesta setmana, a la parròquia de Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat, hem celebrat les exèquies de:

- † **Rosa Maria Esteve Pallarés**, que morí el passat 5 de desembre a l'edat de 75 anys.
- † **Magí Anducas Fisas**, que morí el passat 8 de desembre a l'edat de 87 anys.

Donem la condolença als seus familiars i amics, tot preguntant per ells i pels difunts. Que descansin en la pau del Senyor.

• SONS CORBERA

El **divendres 19 de desembre, a les 20:30h. a Sant Telm**, Sons Corbera tancarà l'any amb un concert a càrrec d'Estel Blanco, al violoncel i el seu pare Emili Blasco, al piano.

• CONCERT CORAL DIADEMA

Dissabte 20 de desembre, en acabar l'eucaristia, concert de Nadal a càrrec de la coral Diadema.

• VIATGE PARROQUIAL 2026: MALTA

Enguany, les parròquies de Corbera de Llobregat, organitzem un viatge! **Del 13 al 18 de juny, anirem a Malta**, la petita joia del Mediterrani. El preu és de 1250€ per persona. **Dilluns dia 22, a les 20:00h., a la Parròquia de Sant Antoni Abat** es presentarà el viatge a totes aquelles persones que hi estiguin interessades, i també a totes aquelles que dubten i volen disposar de més informació. Animeu-vos-hi!

• TANCAMENT DE L'ANY JUBILAR A LA CATEDRAL

Diumenge 28 de desembre a les 18:00h., a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat es tancarà a nivell diocesà l'any Jubilar de l'Esperança que el papa Francesc va convocar per aquest 2025. Hi som convidades a participar d'aquesta eucaristia presidida pel nostre bisbe Xabier, totes les parròquies del bisbat. Animem-nos-hi.

DONA'M UN COR COM CAL

*"Dona'm, Senyor, un cor vigilant,
perquè cap pensament irreflexiu
no m'aparti de tu;
un cor noble que cap sentiment indigne no envileixi;
un cor sincer,
que cap segona intenció no faci decantar el camí;
un cor fort que cap duresa no trenqui;
un cor lliure, que cap passió no subjuguï.
Dona'm, Senyor, un enteniment que et conegui,
un zel que et cerqui, una saviesa que et trobi,
una vida que et plagui,
una constància que recolzi confiadament en tu
i una confiança que, finalment, t'aconsegueixi.
Amén."*

(Tomàs d'Aquino)